

Romeinen 4:25

“Welke is overgeleverd om onze zonden en is opgewekt om onze rechtvaardigmaking”

1 hoe lief God ons heeft 2 hoe rijk God ons maakt

Gemeente,

Het is Goede Vrijdag geweest en het is Pasen geweest. De dood en de opstanding van de Heere Jezus. Hij is gestorven en is opgewekt. Dat vormt wel het hart van het christelijk geloof. In onze tekst klinkt het als een belijdenis. Jezus, die is overgeleverd om onze zonden, Goede Vrijdag, en is opgewekt om onze rechtvaardigmaking, Pasen. En in deze geloofsbelijdenis komt Jezus eigenlijk Zelf tot ons vanmorgen. Om het tegen allen die Hem kennen te zeggen: zoveel heeft God voor u overgehad, zoveel. En zoveel heeft God u gegeven, zoveel. Wat rijk! Deze God is onze God. En als je niet gelooft, Jezus niet kent: dit mis je, hier sta je buiten, wat arm, wat arm. Maar: nog biedt Hij Zich aan.

De geloofsbelijdenis van onze tekst omvat ten eerste Goede Vrijdag. Dat Jezus is overgeleverd om onze zonde. Jezus is overgeleverd. Prijsgegeven, afgestaan, uitgeleverd. Dat horen wij wel eens noemen in het nieuws dat iemand wordt uitgeleverd door het ene land aan het andere. Om daar berecht te worden. Iemand was opgepakt in Nederland. Maar Nederland levert hem uit aan Pakistan. Dat wil dan zeggen: Nederland trekt zijn handen ervan af. Levert iemand uit: Jullie mogen hem berechten naar jullie maatstaven. We laten het aan jullie over. Maar als Pakistan een land is met de doodstraf, kan het zijn dat de Nederlandse regering zegt: nee, wij leveren hem niet uit. Want dat vinden we te erg. Uitleveren.

Zo heeft God de Heere Jezus overgeleverd, uitgeleverd. God trekt Zijn handen van Hem af en levert Hem uit aan de wereld. Dus: God geeft Zijn Kind prijs. Ik laat aan jullie over wat je met Hem doet. Ik trek Mijn handen van Hem af. Wat dat betekende dat was te voorzien: Zijn dood. De wereld zou Hem verwerpen en kruisigen. Maar God heeft Hem overgeleverd.

1 Hoe lief God ons heeft

Daar moeten we eens naar kijken, op staren. Hoe bijzonder dat is. Dat God dat deed. Stel je voor, we beginnen eenvoudig, jij hebt een konijntje. Al heel jong gekregen en jij hebt er voor gezorgd. Het is jouw konijntje. Nou is je buurmeisje ziek en je wilt haar iets geven. Maar: je hebt geen geld, zakgeld is op. Hoe moet dat? Ja, zegt je moeder, weet je

wat, je kunt je konijntje wegdoen. Verkopen. En voor dat geld dan iets kopen en meenemen voor je buurmeisje. Nou, daar ben je niet zo voor. Je vraagt eens: aan wie dan en wat doet die ermee? Nou, aan die oom, en die slacht hem dan waarschijnlijk om op te eten. Nou, nee. Dan al helemaal niet. Als die er dat mee doet, slachten, dan geef je je konijn niet prijs, daar heb je het niet voor over. Dan gaat het over een konijn.

Zo is een vader, en moeder, natuurlijk nog veel meer. Die willen hun kind sparen. Als je kind naar Syrie wil om daar te helpen, dan ben je daar niet direct voor. Dat is vaders eigen: je kind willen sparen, beschermen. Soms wil je dat teveel als vader. Alle gevaar voor je kind voorkomen. Je hebt je kind niet over voor iets ergs over hebben. Je kind. Dat geef je niet prijs, maar je spaart het, beschermt het.

Maar God heeft Zijn eniggeboren Zoon niet gespaard, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, prijsgegeven, uitgeleverd. Aan de mensheid, die gereed staat met spreekkoren, veroordelingen, martelingen en kruisiging. Ik trek Mijn handen van Hem af, mensheid: ga uw gang. Jezus is overgeleverd.

En dan zie je dat dat steeds weer gebeurt. Dat woord komt telkens terug in het lijdensEvangalie. Judas komt en zegt tegen de oversten: wat zult u mij geven als ik Hem u zal overleveren. Dan ben ik van Hem af, ga uw gang. En van de oversten staat dat zij Hem overleveren aan Pilatus. Dan zijn zij van Hem af, Pilatus ga uw gang. En van Pilatus staat dat hij Hem overlevert aan de soldaten. Dan is hij van Hem af en laat ze hun gang gaan. Dat is vernederend. Als mensen maar van je af willen. En je uitleveren aan anderen die kwaad in de zin hebben. Zo weinig is Hij hun waard.

Maar God levert Hem uit hoewel Hij Hem zoveel waard is. Maar: onze zaligheid is Hem nog meer waard. Daarom: overgeleverd aan de mensheid, die Hem kruisigt. Werpt in de vloek der wet, de nederdaling ter hel en de toorn van God. De Vader spaart Zijn Zoon niet, maar levert Hem hiervoor uit.

Dat gebeurde in Jezus' lijden en sterven. Dat gebeurde op Goede Vrijdag. En het geloof belijdt: dat Hij is overgeleverd om onze zonden. Dwz.: onze zonden maakten dit nodig. Om van onze zonden gered te worden was dit nodig. We konden niet anders gered worden dan zo. Dan door de overgave door de Vader van Zijn eniggeboren Zoon. In de schelp van het 'om onze zonden' groeit de parel van het 'voor onze zonden'

J.C. Ryle, Engels predikant heeft hiervan gezegd. Twee dingen: hoe groot moet de zondigheid van de zonde zijn dat dit nodig was. En hoe groot is de liefde van Gods liefde dat Hij dit wilde doen. En het

geloof kent deze beide lijnen. De lijn van toenemend zondebesef. Toenemend besef van het kwaad van de zonde. Wat heb ik gedaan? Dat dit nodig was. Dan is zonde niet maar iets van: nou ja had het beter anders gekund, ik had het beter anders kunnen doen. Nee, het is overtreding, ongehoorzaamheid aan de wet. Het was verboden en toch deed ik het. Het werd me geboden, maar ik liet het. Overtreding. Van Gods wet. De wet van Hem, de Heilige, de Schepper, de Algoede. Zonde weegt, weegt zwaar. Zo zwaar dat de Zoon werd overgegeven. Wat heb ik gedaan. En: wat doe ik nog? Nog steeds. Nu ik het weet, en toch kan ik het zondigen niet laten. O, wat ben ik voor een mens, onuitstaanbaar. Wat moet ik gruwelijk en afschuwelijk zijn in Gods oog. Ik schaam me diep voor U o God.

Dacht u dat zonde een kleinigheid was? O, daar moet je niet zo'n punt van maken en niet te zwaar aan tillen. Dat loopt wel los. Als God u confronteert met de overgave van Zijn Zoon. Dit was nodig. Zegt u dan: och ik zou er maar niet te zwaar aan tillen. Ik wil er mijn plezier niet door laten vergallen in elk geval. Oog in oog met de Heere vanmorgen houdt dat toch geen stand.....wordt die gedachte toch verstomd, of niet?

Zonde is zo erg, dat als u niet deelt in Jezus lijden en sterven, als u niet voor Zijn rekening komt, u dit zelf moet ondergaan. Overgeleverd, prijsgegeven aan machten van verderf, toorn en eeuwige straf. O, als een mens toch nog voor eigen rekening staat....

En: hoe groot moet de liefde van Gods liefde zijn dat Hij dit deed. Zoveel voor ons overhad. De overgave van Zijn Zoon. Dat mijn zaligheid Hem meer waard was dan Zijn Zoon. Dat deze overgave van Zijn Zoon het Hem waard was. Om mij zalig te maken. Mijn zonde te dragen, mijn schuld weg te nemen, mijn straf te dragen. Toen Hij ahw kiezen moest: of die zondaar, die vijand verloren laten gaan, of Mijn geliefde Zoon, toen zei: dan Mijn geliefde Zoon, want Ik wil u redden. Dit was Hem daarvoor niet te erg. Hoewel ik zo gruwelijk en afschuwelijk ben, heeft Hij Zijn Zoon voor mij overgehad. Dat is liefde. Dat is liefde. En: de Zoon stemde er helemaal mee in. Stelde Zich beschikbaar. Bood Zich aan, liet Zich uitleveren. Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. O, wat een liefde, wat een wonder.

Wat gun je dat anderen.

Gemeente, u ziet en voelt hoop ik, hoe ver dit ervandaan is dat je ooit zou zeggen: dit weet ik nou wel. 'k Heb het wel eens mensen horen zeggen in andere gemeenten: dit weten we toch al, kan het niet eens over iets anders gaan in de preken? Wat kent zo iemand ervan? Hoever is dan je hart er niet vandaan? Dit weet ik nou wel. En als er een weten

is...dan is weten nog geen beleven. En in het beleven hiervan is nooit de bodem bereikt. Het beleven van deze liefde, van dit gewicht van je zonde. Dat is dagelijkse geloofsoefening. Dagelijks verkeren aan de voet van het kruis. Zonde en liefde ogen leren beseffen opdat.....opdat het verlangen naar God toenemen zal, het berouw over de zonde, en de haat en strijd ertegen, de bewogenheid met mensen om me heen. Och weten, weten, je hebt er soms aanvechting genoeg over of je dit nou ook persoonlijk weten mag. En het nodig om het steeds weer te horen.

Dat Hij is overgeleverd om onze zonde, en is opgewekt om onze rechtvaardigmaking. Dat is de andere kant van de zaligheid. Van de éne medaille. Als het waar is dat Hij is overgeleverd om onze zonden dan is Hij ook opgewekt tot onze rechtvaardigmaking. Een woord, Bijbels woord, om eens goed naar te kijken. Rechtvaardigmaking.

2 hoe rijk Hij ons maakt

Het woord rechtvaardig dat betekent in dit verband in de Bijbel: een 10. Dus: perfect, helemaal zoals het wezen moet. Niet dít op aan te merken. Helemaal conform de wet. En wie dat is, perfect, wie dat heeft, een 10, die komt erdoor, die wordt vrijgesproken, die mag niet langer in arrest blijven. En dat betekent dan in dit verband: die wordt vrijgesproken door God, die ontvangt vrede met God en het eeuwige leven. Dat is rechtvaardig.

Rechtvaardig, ik? U? Jij? Nooit. Nee, allicht niet. Perfect, niets op aan te merken. Onmogelijk. In het licht van Gods wet zou dat gauw bekeken moeten zijn. De wet eist volmaakt en ik ben zondig. Dat komt nooit bij elkaar. Ik kan nooit geven wat de wet eist. Nooit van mijn leven zal ik rechtvaardig zijn. In één minuut is dat helder. Ware het niet, dat ik graag probeer die wet wat af te vlakken en omlaag te halen. De eis van de wet van omlaag te trekken. Uit te hollen. Alleen de buitenkant te tellen. Zonder op motieven, bedoelingen, liefde te letten. En ik probeer mezelf wat op te krikken, beter mijn best te doen, meer dit, en niet meer zo. Och, het is puur eigenbelang, maar dat wil ik niet weten. En dan warempel, dan ga ik denken, misschien dat het net lukt: dat ik de eis van de wet kan opbrengen. Mezelf opwerken, de wet omlaaghalen, wie weet. Totdat de Geest je het uit handen trekt. Die wet weer ophaalt, en je zgn goede bedoelingen uit handen slaat. Het kan soms lang duren voor je het gewonnen geeft. Maar dan zeg je: nooit, nooit zal ik de wet voldoen, nooit rechtvaardig zijn.

Hoe kan dat dan? Omdat er staat: rechtvaardig gemaakt, of: verklaard. In Romeinen 4 vinden we het woord toerekenen meerdere keren. Het wordt ons toegerekend. Rekenen, rekening. Denk daar maar aan. Je betaalrekening. Waar je € 1000,-- in het rood staat. Maar er

wordt iets op je rekening geschreven, bijgeschreven. Iemand geeft het je. Toegerekend. Het was van een ander, maar die laat het bijschrijven op jouw rekening. En dan zo dat je niet op 0 komt, maar € 1000,-- in de plus staat. Omdat het je toegerekend is. Dat is rechtvaardig gerekend, gemaakt, verklaart. God schrijft wat Jezus deed bij op mij rekening. Jezus, die de straf droeg van onze zonden, en de gehoorzaamheid volbracht, de wet voldeed. Daarom kan het! God schrijft dat bij op onze rekening. Zodat wij Jezus' rechtvaardigheid hebben. Rechtvaardig gemaakt, verklaart, door toerekening, bijschrijving van Hem. Zodat ik heb wat Jezus heeft. Zodat God mij aanziet alsof ik nooit zonde had gedaan of bekend en alsof ik alles volbracht heb wat Jezus heeft volbracht. Ik krijg vrijspraak, eeuwig leven, vrede met God. Rechtvaardigmaking. Zo rijk.

En daarvoor was het nodig dat Jezus werd opgewekt door de Vader. Om ons te kunnen rechtvaardigen was het absoluut nodig dat Jezus werd opgewekt, dat het Pasen werd. Dat zou je zo kunnen zien. Als iemand te water is geraakt als drenkeling. En een ander, een redder springt hem achterna en duikt hem op. En heeft hem vastgedrukt aan zijn borst. Dan reikt iemand op de kant de hand en grijpt de redder vast. En tilt hem omhoog de kant op. En zo ook die drenkeling die de redder aan zijn hart geklemd heeft. De redder wordt aan de kant gehaald en zo ook de drenkeling.

Jezus sprong ons achterna in Zijn lijden en sterven. En greep ons vast. Drukte ons aan Zijn hart op het kruis. En God wekt Jezus op uit de dood. Jezus wordt het leven ingeleid. Dat kan niet anders, want Hij heeft er recht op, Hij heeft het verdiend, Hij is rechtvaardig in Zichzelf. En Jezus wordt opgewekt. En dan leeft Hij weer. Maar totaal anders dan voor Pasen. Totaal anders. Voor Pasen, vanuit Zijn geboorte leefde Jezus onder Gods toorn, het kruis tegemoet, in staat van beschuldiging, de vloek op Zijn schouders. Maar nu Hij is opgewekt leeft Hij totaal anders. Totaal anders. Het oordeel ligt achter Hem. Hij leeft nu onder Gods vriend'lijk Aangezicht, onder een open hemel, de heerlijkheid tegemoet. Onder Gods gunst en zegen. God wekte Hem op en trok Hem dat leven binnen.

Maar Hij had ons in Zijn handen, Hij had ons aan Zijn hart gedrukt. Dus: God trok niet alleen Zijn Zoon aan de wal, het nieuwe leven binnen, maar ook ons. God grijpt geen zondaren vast, maar grijpt Zijn Zoon vast en wie aan het hart van de Zoon ligt wordt met Hem opgetrokken. Opgewekt tot onze rechtvaardigmaking. Dat ook wij delen in dat leven van Jezus. Op Zijn kosten, door Zijn verdiensten ons toegerekend. Rechtvaardig gemaakt. Eeuwig leven, het oordeel ligt achter ons. De heerlijkheid tegemoet. En dat voorgoed, onomkeerbaar.

Zoveel krijgen van God. Een eeuwig leven dat voor 100% zeker is en gegarandeerd. Zoveel krijgen. Wat ben ik rijk. Wat ben ik veilig. Wat ligt het vast. Even zeker als Jezus het leven met God kreeg, heb ik het ook. En zo rijk als dat van Jezus is, zo rijk is dat ook voor mij. En dat omdat Hij zoveel voor mij over had. Zoveel. Zijn overgave aan het kruis. Zoveel gekregen, zoveel voor mij overgehad. Weg wereld, weg schatten gij kunt niet bevatten, hoe rijk ik wel ben, ik heb alles verloren, maar Jezus verkoren wiens eigen ik ben.

Of is dat te hoog voor u, voor jouw? Om dat waar te laten zijn. Hoe kan dat? Want dat is toch niet passend bij mij? Nou, door het geloof. En wat betekent dat? Dit, dat het onmogelijk is. En weet u, dat vinden wij niet zomaar. Wij denken: zalig worden, o dat gaat wel, als ik er me echt mee bezig ga houden, dan gaat dat wel. Nou, denk je later, het is toch moeilijker dan ik dacht, zalig worden is niet zo eenvoudig. En nog wat later denk je: zeg maar gerust dat het moeilijk is. Zalig worden is moeilijk, erg moeilijk. Zolang u dat denkt wordt u het nooit. Nooit. Want wat moeilijk is blijf je proberen en blijf je in eigen hand houden. Weet u wat geloven is? Zalig worden is onmogelijk. Absoluut, al zou ik nog 100 jaar langer leven, dan nog niet. Onmogelijk. Ik moet het loslaten, opgeven. Neerleggen. Nee, niet neerleggen. In Zijn handen leggen. In de handen van Hem Die tot je komt. Ik liet mij overleveren. Ik ben opgewekt en heb het al verdiend en verkregen. Laat Mij het je geven. Laat Mij je zaligheid ter hand nemen. Wat onmogelijk is, is mogelijk bij Mij. Dat is geloven. Het onmogelijke door Jezus laten doen. Je zonde betalen en dragen, de rechtvaardigheid verwerven: Ik geef het U in handen. Zo gaat Jezus langs vanmorgen: zit u met uw zaligheid? Zo onmogelijk. Geef het Mij mee. vertrouw het Mij toe. Niet nodig? Echt, u vergist zich, zelf denken te kunnen, al is het moeilijk, u bedriegt zich: geef het Mij in handen.

Dan geldt het: Jezus is overgegeven voor onze zonden en is opgewekt om onze rechtvaardiging. En zo: nieuw leven. Zo leef je met God. Leven uit dankbaarheid. Leven met verlangen om Hem te dienen. Waarom? Nergens om, zalig ben ik al, verzoend ben ik al, in de hemel zal ik komen. Waarom God dienen? Puur uit dankbaarheid. Puur voor Hem. Die zoveel voor mij overhad en mij zoveel heeft gegeven. Daarom Hem dienen. Verlangen Hem te eren, voor Hem te leven. Daarom. En dan toch weer zondigen? Nee toch. Ja toch weer wel. O, U hebt zoveel voor mij overgehad en mij zoveel gegeven en toch weer zondigen. O, Heere, wat erg, wat een verdriet. Echt berouw. Tranen in je hart.

En zo: roemen in de hoop der heerlijkheid Gods. De heerlijkheid Gods. De heerlijkheid Gods. De volmaaktheid van God. Die Hij is en heeft en uitdeelt. Die Jezus al ten volle heeft. Een verheerlijkt lichaam,

een heerlijke vreugde, een verheerlijkte ziel om God te loven. Jezus heeft dat volmaakt. De Heerlijkheid Gods sinds Zijn opwekking uit de doden. Bij Hem al ten volle, bij mij nog niet ten volle. Ik deel wel in dat leven, onder Gods gunst, de vloek achter me, de hemel voor me, maar het is nog niet ten volle. Mijn lichaam kent pijn en lijden. Mijn ziel kent zonde en ongerechtigheid. Mijn geloof kent zwakheid en getemperde vreugde, ingezonken vreugde. Nee, nog niet ten volle. Maar dat is een kwestie van tijd. Dat is een kwestie van sterven en wederopstanding. En dan dan zal ik ook delen in de volle heerlijkheid Gods. Zeker weten. Wij roemen in de hoop der heerlijkheid Gods. En hoop doet al ons leed verzachten. Dat we zullen delen in de volle heerlijkheid. En zullen zien en verheugden dat Hij ons zo heeft liefgehad zoveel voor ons overheeft gehad en dat ons zoveel geschonken is, zoveel, zo eeuwig veel.

Amen